

[Kofod-Svendsen]

for, at den danske befolkning gav sin tilslutning til EF-pakken. Jeg mener, EF-pakken betyder en forbedring af EF-samarbejdet på nogle konkrete områder, specielt på miljø- og arbejdsmiljøområdet, men også sådan, at vi ved at åbne det indre marked skaber mulighed for, at flere kommer i arbejde, at vi får skabt flere arbejdspladser.

Vi skal ikke stå i denne defensive holdning, hvor vi hele tiden skal trække i nødbremsen, når det så bare hindrer, at de muligheder, der er for et bedre miljø og bedre arbejdsmiljø, bliver udnyttet.

Derfor skal vi også, når vi ser på strukturen, som flere har været inde på, i samarbejdet mellem markedsudvalget og de forskellige stående udvalg her i folketinget udforme en sådan arbejdsstruktur, at Danmark kommer i offensiven og udnytter de muligheder, som EF-pakken giver.

Jeg tror, det er rigtigt at fastholde, at det er markedsudvalget, der er det centrale, koordinatorende led for vores markedspolitik. Men vi kan så drage nytte af, at vi har mange dygtige udvalg her i folketinget, det er da klart.

Lad os finde en struktur, hvor Danmark kommer i offensiven og udnytter de muligheder, der er, fremfor denne pessimisme, hvor man hele tiden skal stå og trække i en nødbremse. Lad os gå i offensiven.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg skal ganske kort meddele, at fremskridtspartiet naturligvis stemmer for begge forslag, som jo blot er folketingets opfølgning af den vejledende folkeafstemning. Det blev som bekendt et flertal for et ja til EF-pakken, og jeg skal ikke her gå ind i en dybere drøftelse, da jeg mener, at EF-pakken har været vendt og drejet både forfra og bagfra inden afstemningen.

Det er jo bemærkelsesværdigt, at et befolkningsflertal er gået imod et folketingsflertal, og fra fremskridtspartiets side kan vi kun opfordre regeringen til at lægge flere spørgsmål til befolkningen, også selv om det eventuelt skulle gå imod regeringens egne interesser.

Vi har ingen betænkeligheder ved at stemme for; vi synes ikke rigtig, man kan stå her og tale om grundlovens § 56, når et klart befolkningsflertal har sagt, at folketinget bør

stemme ja til pakken. Men uanset om vi havde stemt det ene eller det andet, inden pakken blev sendt til afstemning, ville vi naturligvis have fulgt folkeflertallet. Nu har vi som bekendt ingen problemer, da vi jo hele tiden har været for den EF-pakke.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil gerne takke for den altovervejende positive modtagelse af forslagene. Jeg havde selvfølgelig heller ikke ventet andet, når man tager folkeafstemningens klare resultat i betragtning. Jeg håber på, at man rimelig hurtigt vil kunne komme igennem behandlingen. Vi har jo unægtelig endevendt hver en sten i de forslag, der skal tages stilling til her, så jeg håber, at hvor Danmark måske var blandt de sidste til at skrive under, kan vi vise et godt eksempel og være de første, der har behandlet tingene så grundigt, at vi kan gennemføre den endelige ratifikation.

Flere ordførere var inde på spørgsmålet om EPS-traktaten – det var hr. Ivar Nørgaard; og det var hr. Niels Helveg Petersen – og jeg kan tilslutte mig de synspunkter, der er lagt frem, nemlig at der er grund til at lægge meget stor vægt på den danske erklæring om, at udformning af EPS i traktatform ikke må begrænse vore muligheder for en fortsat udbygning af det nordiske udenrigspolitiske samarbejde.

I forbindelse med Nordisk Råd her i København for kort tid siden havde vi anledning til en drøftelse af dette spørgsmål de nordiske udenrigsministre imellem, en drøftelse, hvor vi bl.a. også var inde på mulighederne for rent praktisk at strømline det udenrigspolitiske samarbejde mellem de nordiske lande, og jeg kan sige, at der på mødet fra de nordiske kolleger blev udtrykt ganske stor tilfredshed med den danske erklæring og med danske tilkendegivelser om, hvor alvorligt vi agter at tage den erklæring.

Flere ordførere har også været inde på spørgsmålet om vetoretten, og jeg er helt enig i hr. Ivar Nørgaards formulering, at vetoretten, som vi kender den i forbindelse med Luxembourgforliget, er den samme i dag, som den altid har været, men da den jo nu kommer til at dække et større område af samarbejdet, siger det også sig selv, at man så er mindre interesseret i at bruge den så tit, som man kunne tænke sig der blev brug for,